

1990 சனவரி 23] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் திருநெல்வேலியில் அதிகமான பாலைப் பதப்படுத்தக்கூடிய பக்குவப்படுத்தக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையைத் தொடங்க இந்த அரசு முயற்சி செய்கிறது. எனவே எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் வராமல் இந்த அரசு பார்த்துக் கொள்ளும்.

(ஈ) “இந்து” இதழ் நிருபரை சிலர் தாக்கீதுள்ளது, சில இடங்களில் பிராமண சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கப்பெற்றுள்ளது, சிறுபான்மை சமுதாயத்தினருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டியது ஆகியவை குறித்து.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அண்மையிலே இந்த மாத முதல் வாரத்திலே, திருவையாற்றிலிருந்து தஞ்சாவூருக்கு வருகின்ற வழியில் இந்து பத்திரிகையின் ரிப்போர்ட்டர் நம்மைப்பற்றிய சமாச்சாரத்தையும் எழுதி அனுப்புவார்கள். அப்படிப்பட்ட ரிப்போர்ட்டர் ஒருவர் தன் ஸ்கூட்டரில் வரும்போது சில சமூக விரோதிகளோ அல்லது யாரோ, அவர்களைச் சர்க்கார் யார் என்று கவனித்ததோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியவில்லை, அந்த ரிப்போர்ட்டரைக் கீழே தள்ளி 4, 5 பேராகச் சேர்ந்து இழுத்துப் போட்டு அடி அடி என்று அடித்து அதோடு மட்டுமல்ல—அவர் அணிந்திருந்த பூணூலையும் அறுத்து, இம்சித்து பலவிதமான தொந்தரவுக்கு அவரை ஆளாக்கினார்கள் என்று சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது.

நம் நாட்டிலே 1950ஆம் வருஷம் ஜனவரி 26ஆம் தேதி எல்லா சுதந்திரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேச்சு உரிமை, எழுத்துரிமை, ஓட்டுரிமை எல்லாம் அன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அடிக்கிற உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. அரசியல் சட்டத்தில் இம்மாதிரி அடித்து துன்புறுத்துகிற உரிமை கொடுக்கவில்லை. அதனால்தான் அது மாதிரி உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு, அந்த மாதிரி ஏதாவது சம்பவம் நடந்தால் அதிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு. அரசாங்கம் குண்டுகளுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் அல்ல. எங்களைப் போன்றிருக்கின்ற மைனாரிட்டிகள், ஏழைகள் இதுமாதிரி இருக்கின்ற வர்க்கங்களுக்குத் தான் சர்க்காரேயொழிய மற்றபடி இதுபோன்ற சமூக விரோதிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அல்ல. எனவே இது குறித்து சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முதலிலே நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-40 மணி

அதுபோல நீடாமங்கலத்திலே ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. கான்பரென்ஸ் ஒன்று நடந்தது திருச்சிராப்பள்ளியிலே. நாட்டிலே எத்தனையோ வகுப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த நாட்டை செக்யூலர் ஸ்டேட் என்று சொல்கிறோமே தவிர, நாட்டிலே இன்னும் இது அடங்கவில்லை. இதற்குச் சர்க்கார் நடவடிக்கை

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 சனவரி 23]

கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். செக்யூலர் ஸ்டேட், செக்யூலர் ஸ்டேட் என்று சொல்கிறோம். டெல்லியிலேயிருந்து கன்னியாகுமரி வரைக்கும் செக்யூலர் ஸ்டேட் என்ற வார்த்தைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐயா அவர்கள் நேரத்தின் அருமை கருதி கொஞ்சம் சுருக்கமாக....

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : கிடைத்திருக்கின்ற வாய்ப்பை நான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்தியிலேயும் சரி, மாநிலத்திலேயும் சரி, இன்னும் அந்த செக்யூலர் எந்த அளவிலே போய்ச் சேருமோ தெரியவில்லை. மதப் பிரச்சனை, ஜாதிப் பிரச்சனை போன்ற இதுமாதிரி பிரச்சனை நீண்டு கொண்டே போய்க் கொண்டிருப்பதனாலே இது எந்த அளவிலே, எதிலே போய் நிற்கும் என்று தெரியவில்லை.

திருச்சியிலே இரண்டு கான்பரென்ஸ்கள் நடந்திருக்கின்றன. கொஞ்சம் தள்ளிக் கூடக் கொடுத்திருக்கலாம். ஒருவருடைய ஒரு கான்பரென்ஸ் நடந்தால் அதற்குப் பிறகு மற்றவர்கள் கேட்க வேண்டிய பொறுப்பு, உரிமை இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையிலே கேட்கிறார்கள். அதற்கு எங்கு நடக்கலாம், எங்கு நடக்கக்கூடாது என்று பார்த்துக் கொடுத்திருக்கலாம், கொஞ்சம் சட்டம்-ஒழுங்கைப் பராமரிக்க வேண்டும் அல்லவா? இங்கே நடந்தால் சண்டை நடக்கும் போல இருக்கிறது, இங்கே இருந்தால், பெரிய சம்பவம், ஏதாவது நடக்கக் கூடாத சம்பவம் ஏதாவது நடக்கும் போலிருக்கிறது என்று தடுத்துக் கொடுத்திருக்கலாம். இரண்டு கான்பரென்ஸ்களும் ஒருங்கே நடக்கும்பொழுது மனக்கிலேசம் ஏற்படுகிறது. அவரவர்கள் பேச்சுரிமை இருப்பதாலே பேசுகிறார்கள். பேசும் பொழுது ஏதாவது தொந்திரவு ஏற்படக்கூடிய அளவிலே மனித வர்க்கம்தானே - ஏற்படக் கூடிய அளவிலே, திருச்சியிலே இரண்டு சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. புத்தூர் அக்கிரகாரத்திலே புகுந்து ஒரு சம்பவம். அதேபோன்று பாண்ட மங்கலம் அக்கிரகாரம். இரண்டொரு சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

இனிமேலாவது இதுமாதிரி நடக்கக்கூடாது, நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இதுமாதிரி நடக்கக் கூடாது. வேறு எங்கேயோ என்னென்னவெல்லாமோ நடக்கின்றன. மதக் கலவரம் நடக்கிறது. ஜாதிக் கலவரம் நடக்கிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே இதுவரையில் நடக்கவில்லை. ஆனால் ஒன்றிரண்டு நடக்கும்.

அதுமாதிரி இந்தச் சம்பவத்தையும், நம்முடைய முதலமைச்சரைப் போல நடுநிலையாக இருக்கின்ற ஒரு அமைச்சர், அதாவது ரோம்ப விவேகம். வேகம் வேறே, விவேகம் வேறே. அவரிடம் வேகமே கிடையாது. விவேகம் ரொம்ப ஜாஸ்தி நம்முடைய முதலமைச்சரிடத்திலே. அந்த விவேகத்தைப் பயன்படுத்தி, எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும்படியாக நான் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 சனவரி 23]

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஜனவரி மாதம் 4-ஆம் தேதி இந்து நிருபர் திரு. கணபதி அவர்களைத் தாக்கியதாகவும், அவருடைய 'Sacred Thread'-ஐப் பறித்ததாகவும் ஒரு ரிப்போர்ட்டைப் பிராமண சமுதாயத்தினுடைய தலைவர்கள் என்னிடம் முறையிட்டதால் சொல்கிறேன். புத்தூர் அக்கிரகாரம் என்ற அந்தப் பகுதியிலே டி. கே. தோழர்கள் அவர்களைத் தாக்கியதாகவும், பல்வேறு இடங்களிலே பத்திரிகையிலே வராத அளவிற்குப் பேசியவர்கள் பற்றி ரிப்போர்ட் ஆகாமல், பத்திரிகையிலே வராத அளவிற்குப் பல்வேறு இடங்களிலே அந்தச் சமுதாயம் நசுக்கப்படுவதாக அந்தச் சமுதாயத்திலேயிருந்து மிக வருத்தமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இது நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்குப் பின்னாலேதான் மிகக் கொடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது, நசுக்கப்படுகிறது என்றும், குறிப்பாக திராவிடக் கழகத்திலே இருக்கின்ற தோழர்களெல்லாம் தாக்குகிறார்கள் என்றும் மிகக் கொடுமையாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள், இதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் பத்திரிகை அறிவிப்பு கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இதுவரையில் அதற்கு எந்த மறுப்பும் நம்முடைய கலைஞர் அவர்களுடைய வாயிலாக வரவில்லை. ஆகவேதான் நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், எடுக்க முடியாத காரணத்தினால் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செய்தியைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆகையினாலே இத்தகைய அத்துமீறல் சம்பவங்களை இந்த அரசு கண்டிக்க வேண்டும். இந்த அரசு தமக்கு வேண்டியவர் என்றும், வேண்டாதவர்கள் என்றும் பார்க்கக் கூடாது. இந்த அரசு ஒரு மைனாரிட்டி சமுதாயத்தை நசுக்குவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக சமுதாயத்தை அழித்துவிடுவார்கள். அந்த அளவிற்கு மிக மோசமாகப் போவதாக வருத்தப்படுகிறார்கள். தயவு செய்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை செய்யுமாறு இந்த அவை மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, பிராமணப் பெருமக்களுடைய பூணூல்களை அறுத்து, அவர்களுடைய மனதையும், நல்ல நெஞ்சுடைய அனைவர்களுடைய மனதையும் புண்படுத்துகின்ற காரணத்தினாலே, இதை நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்பினேன். திருச்சியிலே அவர்கள் ஊர்வலம் நடைபெற்ற பொழுது நான் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும், அந்த ஊர்வலத்தைப் பார்த்தேன். அந்த ஊர்வலத்திலே தற்போது சொல்லப்படுகின்ற எந்த வாசகமும் திராவிடர் கழகத்தைப்பற்றி, அல்லது திராவிடர் கழகத் தலைவரினுடைய குடும்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 சனவரி 23]

பத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. அதோடு, அந்தப் பூணூலை அறுப்பது என்பது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டமா என்ன? ஒரு தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்கள், ஆழ்வார்களாக இருந்தால் பத்து பேரிலே எட்டு பேர் பூணூல் அணியாத திருமேனி உடையவர்கள். இரண்டு பேர் மட்டுமே பூணூல் அணிந்தவர்கள். அதிலே நம்மாழ்வார் என்று சொல்லுகின்ற ஆழ்வாரிலே மிகச் சிறந்தவர். பூணூல் அணியாதவராக இருந்தாலும், அவரை நாதமுனிகள் என்று சொல்லுகின்ற பூணூல் அணிந்தவர் வணங்கினார்.

10-45 மணி

பூணூல் அணியாத ஒருவரைப் பூணூல் அணிந்தவர் வணங்கினார். திராவிட சாகரமே அவர்தான் என்று பெரியாழ்வார் சொன்னார். வேதசாகரம் என்று சொன்னார். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் பூணூலை எல்லா மக்களும் அணி கிறார்கள். ஒரு இனத்தவர் மட்டும் அணிவதில்லை. செட்டியார், பொற்கொல்லர், தச்சர் போன்ற எல்லா மக்களும் அணி கிறார்கள். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவர்களை, ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியார் என்று சொல்வதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரை இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்வது சரியாக அமையாது. திரு. கணபதி யினுடைய பூணூலை அறுத்தது மட்டுமல்ல, திருச்சிக்குச் சென்றது மட்டுமல்ல, மன்னார்குடிக்குச் சென்றது மட்டு மல்ல, இன்னமும் சொல்லப்போனால் நீங்கள், அவர்கள் எல் லாம் இங்கேயிருந்து வெளியேற வேண்டுமென்று பேசுவது கூட தவறானதுதான் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். பாரதிதாசன் சொல்கிற

“முத்தியோ சிலரின் சொத்தென இருக்கையில்
இத்தமிழ் நாடு தன் அருந்தவப்பயனாய்
இராமானுஜனை ஈன்றதன்றோ”

என்கிற அருமையான வரிகள் உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. எனவே, அவரவர்களுடைய மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப போட் டுக் கொண்டிருக்கிற சின்னத்தை அழிப்பது என்பது சமய சார்பற்ற நாட்டிலே இருக்கிற எல்லோருடைய மனதையும் புண்படுத்துகிற ஒன்றாகும்.

அடுத்து இன்னொன்றைச் சொல்வதற்கு அனுமதிப்பீர் களானால் சொல்கிறேன். அந்த ஊர்வலத்தில் என்னென்ன முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டன என்று சொல்கிற முழு பதிவு செய்யப்பட்ட நாடாவையும் நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கயிருக்கிறேன். ஏனென்றால் பட்டிமன்றம் என்ற பெய ரில் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற புராணங்களை எல்லாம் எவ் வளவு இழிவுபடுத்திப் பேச முடியுமோ அவ்வளவு தூரத்திற்குப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலேயிருக்கிற தத்துவக் களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் தமது நோக்

1990 சனவரி 23] [திரு. குமரி அனந்தன்]

மாகயிருக்க வேண்டுமே தவிர, அவற்றிற்கு ஏதேதோ புதுப்புது பொருள்களைச் சொல்லி, காது கொடுத்து கேட்க முடியாத அளவிற்கு எல்லாம் பட்டிமன்றங்களை நடத்துவதை அரசு இனிமேல் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எவ்வளவோ தமிழுக்கு தொண்டு செய்தவர்கள் பிராமணர்களில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஏன், நமது கனக சுப்புரத்தினமே தன்னுடைய தோழராகவும், ஆசானாகவும் ஏற்றுக் கொண்ட பாரதியும் அப்படித்தான். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் சொல்லியிருப்பதைப் போல, வாஞ்சி நாதன் என்று சொல்கிற அந்த மாபெரும் வீரன்-ஆஷ் துரையைச் சுட்டுக்கொண்டு இந்த நாட்டிற்காக தன்னைத் தானே அழித்துக் கொண்டவர் ஒரு பிராமணர்தான். இப்படி எல்லா இனத்திலும் நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தை மட்டும் நாம் பழித்துச் சொல்வதும், அவர்களைத் துன்புறுத்துவதும் நல்லதல்ல என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அரசு இதிலே தக்க நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கவன ஈர்ப்பு என்ற தலைப்பிலே நானும் அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன்: இந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சையில் நடைபெற்ற, இந்து பத்திரிகை நிருபருக்கு ஏற்பட்ட சம்பவம் என்ற அளவிற்கு நின்று இருக்குமானால் நாம் அதைக் கூட பேசாமல் தவிர்த்து இருக்கலாம். நேற்று முன்தினம் கும்ப கோணம் தொகுதியில் இருக்கிற நாச்சியார்கோவிலில் இரவு 12-00 மணிக்கு மேல் சிலபேர் வீட்டு கதவுகளைத் தட்டி, அங்கேயிருக்கிற பிராமணர்கள் வெளியே வருகிற நேரத்தில், தன்னந்தனியாய் அவர்கள் வந்து என்ன என்று கேட்டதும், அவர்களின் பூணூல்களை அறுத்து உள்ளார்கள் என்ற சம்பவம் ஏற்பட்டு, நேற்று இரவு முழுவதும் ஏறத்தாழ 5, 6 முறைகள் தொலைபேசியில் இப்படி ஒரு பதட்ட நிலை இருக்கிறது என்ன செய்யலாம் என்று கேட்டுள்ளார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அது தொடர்ந்து தஞ்சையில் நடைபெறுகிறது. திருச்சியில் நடைபெறுகிறது. நாச்சியார்கோவிலில் நடைபெறுகிறது என்ற நிலை நீடிக்குமானால், ஒரு வகுப்பை எதிர்த்து நடைபெறுகிற முயற்சியென்ற அளவிற்கு, வகுப்புக் கலவரம் என்ற அளவிற்கு வந்து விடுமோ என்ற அச்சம் நிச்சயமாக இருக்கிறது.

நான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் தந்தை பெரியாருடைய பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை அப்படியே பின்பற்ற வேண்டுமென்று இன்னைக்கும் இருக்கிறவன். இன்னமும்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1990 சனவரி 23]

உங்களுக்குச் சொல்வதாக இருந்தால், என்னுடைய சமுதாயத்தில் பூணூல் போடுகிற வழக்கம் இருந்து, நாங்களும் பிராமணர்கள் என்று சொல்கிற அளவிற்கு அதிலே பெருமை என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, பூணூல் கல்யாணம் ஆனதற்குப் பின்னால் தந்தை பெரியாருடைய பகுதித்தறிவு கொள்கைகளை ஏற்ற காரணத்தால் நானே என்னுடைய பூணூலை அறுத்துக் கொண்டவன். நான் சொல்வதெல்லாம் இன்னொருவர் பூணூலை அறுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைத் தந்தை பெரியார் அவர்கள் என்றைக்கும் சொன்னதே இல்லை. அவர்களுடைய பூணூலை அவர்களே எடுத்துவிடுவது என்கிற அளவிற்கு, அவர்களைத் திருத்துகிற அளவிற்கு, மனதை பக்குவப்படுத்துகிற அளவிற்குத்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை விரும்பி, அந்த வழியிலே தான் பார்ப்பணியத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நம்மையெல்லாம் ஒரு தனி மனிதனை ஒழிக்கிற நிலையிலிருந்து கொஞ்சம் மாற்றி, அந்தக் கொள்கையை மட்டும் நாம் எதிர்க்கிறோம் என்ற அளவிற்கு இருந்தது. அந்தப் பகுத்தறிவு நெறி வளர்கிற வகையில் நாமும் இன்றைக்கு அந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அரசினுடைய துணையோடு இது நடைபெறுகிறது என்ற நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திராவிடர் கழகத்தினுடைய பெயரைச் சொல்லி எல்லா இடத்திலும் பத்திரிகையில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

10-50 மணி

ஆனால் திராவிடர் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தந்தை பெரியார் அவர்கள் அதை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற நேரங்களில் எந்தக் கொள்கையாக இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லி விட்டுச் செய்யவேண்டும், சொல்லாமல் செய்யக்கூடாது, போலீசுக்குத் தெரிவித்துவிட்டுச் செய்யவேண்டும், என்ற அளவிற்கு, போராட்டங்களிலே கூட அவர்கள் மிகுந்த கட்டுப்பாடோடு அவற்றை நடத்தியவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள். எனவே அந்த இயக்கத்தினுடைய பெயர் கூட இங்கே பாழாகி விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. எனவே இந்த அரசு இதிலே தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்த்து, தமிழ்நாட்டில் தந்தை பெரியாருடைய பகுத்தறிவு நெறிகளைப் பரப்புகிற வகையில், அண்ணாவினுடைய வழியில் அதைச் செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பலரும் குறிப்பிட்டதைப் போல, தஞ்சையிலே இந்து நிருபர் திரு. கணபதி அவர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1990 சனவரி 23]

[திரு. கோ. வீரையன்]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் பத்திரிகைக்காரர்களைச் சந்திப்பதற்காக கூட்டப்பட்டு இருந்த கூட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்து கொண்டிருந்தபோது, வழியிலே மறித்து தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படித் தாக்கப்பட்ட காட்சியோடு அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் வந்து அந்தக் காட்சியைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்று நடைபெறுகிற அந்த நிகழ்ச்சிகள் தொடர்கின்றன, இவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, தடுப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அரசு உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இப்படி ஜாதி வெறிகளை அல்லது இன உணர்வுகளை தூண்டக்கூடிய கூட்டங்கள், மாநாடுகள், அல்லது பேச்சுக்கள் இவற்றைத் தடுப்பதற்கும் கூட எதிர்காலத்தில் அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் சில அமைப்புகள் நடத்துவதை, அல்லது அமைப்புகள் வைத்திருப்பதை நாம் சட்ட ரீதியாகத் தடுக்க முடியாது என்று சொன்னாலும், இங்கே மத சார்பற்ற கட்சிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய கட்சிகளோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்தக் கட்சிகளுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி, இந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட மாநாடுகளிலே பங்கு பெறுவதன் மூலமாக அந்த ஜாதி அல்லது மத ஸ்தாபனங்களுக்குப் பெரும் செல்வாக்கு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அந்த மாநாடுகளில் பங்கு கொள்வதைத் தடுப்பதற்கு அந்த அரசியல் கட்சிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதற்கு ஒரு அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தின் மூலமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்வாக்கு பெற்ற சில தலைவர்கள் போகிறார்கள். அதனால் பொதுமக்களிடையே அந்த அமைப்புகளுக்குச் செல்வாக்கு ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு, பிரதானமானது, மதச்சார்பற்ற கட்சிகள் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது, மதச் சார்பற்ற கட்சிகள் என்பதை நடைமுறையில் காட்டுவதற்கான முயற்சியை அரசு எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை. பல்வேறு சம்பிரதாயங்களை, அனுஷ்டானங்களை, மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடிக்கிற மக்களைக் கொண்ட சமுதாயம் நம்முடைய சமுதாயம். எனவே அவரவர்கள், அவரவர்களுடைய மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித்து, அனுஷ்டானங்களைப் பேணி வாழ உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 சனவரி 23]

அவர்கள் இங்கே சொன்ன அந்தக் கருத்து எனக்கும் ஏற்புடையதுதான். அவர்கள் சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே சிறுபான்மை சமுதாயத்தை யாரும் அவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தாலும், சிறுபான்மையாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய அனுஷ்டானங்களையும், அவர்களுடைய எண்ணங்களையும் மதக் கோட்பாடுகளையும் புண்படுத்தும் வகையில் நடந்துகொள்ளக் கூடாது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே நாங்களும் சிறுபான்மையினர்தான். இந்து முன்னணி என்று சொல்பவர்கள் பேசுவது மட்டுமல்ல, மேடைகளிலே மிகத் தரக்குறைவாக, நாங்கள் எல்லாம் தேசத் துரோகிகள் என்றும், அதுவும் நாங்கள் பெரிதும் மதிக்கின்ற எங்களுடைய நபிகள் பெரும்கனாரையும் மிகவும் கேவலமாக, நாங்கள் எல்லாம் கேட்டு சகித்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு மிகப் பயங்கரமாக தாக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், “துலுக்கப் பயல்களே இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுங்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு மிகத் தரக்குறைவான அளவிற்கு நாடு முழுவதும் பேசப்பட்டு வருகிறது. பேசப்பட்டு வருவது மட்டுமல்ல, பிரசுரங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. எனவே நாங்கள் தாக்கப்படுவது வாயால் மட்டுமல்ல, ஆயுதங்களாலும் தாக்கப்படுகிறோம். அது பூனூலை அறுப்பதாக இருந்தாலும், துலுக்கப் பயல்கள் என்று சொல்வதாக இருந்தாலும், ஒட்டு மொத்தமாக இந்த முஸ்லீம்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டுக்குத் துரோகிகள் என்று மேடைதோறும் பேசுவதாக இருந்தாலும் நாங்கள் எல்லாம் இங்கேயிருந்து ஓட வேண்டும் என்று பேசுவதாக இருந்தாலும், சமுதாய சாத்வீகத்திற்கும், வாழ்வதற்கும், சௌஜன்ய சூழ்நிலைக்கும், அதே நேரத்தில், சகோதரத்துவத்திற்கும் அது வழி வகுக்காது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் நம்முடைய திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தை நானும் ஆதரித்து யாராக இருந்தாலும், அதனுடைய விளைவுகள் நன்றாக இருக்காது என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சொன்ன மையக் கருத்து, அவரவர்களுடைய உரிமைகளை அவரவர்கள் கடைப்பிடிக்கிறோம். நான் தொப்பி போடுகிறேன். அதனால் எனக்கு வியர்வை வருகிறது. நான் தொப்பி போட்டுக் கொள்வதினால் திரு. தீட்சிதர் அவர்களுடைய தலையில் வியர்வை வந்தால் நான் தொப்பியை எடுத்து வீசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். (சிரிப்பு) எனவே அவரவர்களுடைய அனுஷ்டானங்களை அவரவர்கள் பேணுகிறார்கள். எனவே அந்த முறையில் நான் குறிப்பிட்ட ஒரு

1990 சனவரி 23]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கட்சியையோ, குறிப்பிட்ட நபர்களையோ சொல்ல விரும்பவில்லை. அவரவர்களுக்கு என்று சில கொள்கைகள் உண்டு. அந்தக் கொள்கைகளை மேடைகளிலே பேசுவதாக இருந்தால் யாருடைய மனதும் புண்படாத அளவிற்குப் பேச உரிமை உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தினரின் பூணூல அறுப்பது அல்லது இந்த நாட்டை வீட்டு ஒடிவிடு என்று எல்லாம் பேசுவது என்ற நிலைமையில், அவர்கள் என்னுடைய கருத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என நான் நினைக்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இல்லாமிய சமுதாயம் சிறுபான்மை சமுதாயம், கிருத்துவ சமுதாயம் சிறுபான்மை சமுதாயம், இவர்களை எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக இந்த நாட்டினுடைய துரோகிகள் என்று பேசப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதையொட்டி பதில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-55 மணி

*திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இந்து முன்னணி நண்பர்கள் “துலுக்கப் பயல்களே” என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். மிகுந்த மன வருத்தப்படுகிறோம். ஆனால் இந்த நாட்டினுடைய துணைப் பிரதமர் தேவிலால் அவர்கள் கிருத்துவ மக்களை இந்த நாட்டை வீட்டு வெளியே போகவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அதையும் நீங்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா? அதையும் சேர்த்து கண்டிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபகாலமாக வகுப்பு ஜாதிய துவேஷங்களை அதிகப் படியாக வளர்க்கக் கூடிய, பெருக்கக் கூடிய அளவில், அதனால் மிகப் பெரிய ஜாதிய மோதல்கள் ஏற்படக் கூடிய சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்து வருகின்றன. அதற்கு உண்டான அடிப்படையான காரணங்களை நாம் கண்டு அறிவதோடு மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் கூறியது மாதிரி இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குக் கூடுமான வரையில் அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜாதிய மாநாடுகளில், இப்படி வகுப்புத் துவேஷத்தை மூட்டக் கூடிய மாநாடுகளில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்ற நிலைமையையாவது அரசியல் கட்சிகள் எடுப்பது தான் சரியாக இருக்கும். இதன் காரணமாகத்தான் பல்வேறு இடங்களிலே மக்களிடத்திலே, சமுதாயத்திலே பல்வேறு மோதல்கள், சர்ச்சைகள் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் போக்குகின்ற முறையிலே

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 சனவரி 23]

அரசியல் கட்சிகள் தீவீரமாக முயற்சிகள் எடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினரை திரு. வீரையன் அவர்கள் கூறியது மாதிரி இந்தத் தலைவர்களையெல்லாம் கூட்டி வைத்தாவது பேசி, அதற்குச் சரியான வகையிலே ஒரு தீர்வு எடுப்பதற்கு இந்த அரசும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய கருத்தினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் பாரதத் துணைப் பிரதமர் தேவிலாலைப் பற்றி இங்கே பேசினார். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மறந்து விடக் கூடிய விஷயம் அல்ல. அப்படி எங்களுடைய கட்சியின் கொள்கையானது சிக்கலுள்ள விஷயம். அது எங்கள் கட்சியின் விஷயம். எங்களுக்கு மதம், ஜாதி தேவையில்லை. மனிதனாக இருந்தால் போதும். எல்லோரும் ஒன்றுதான். அப்படி எங்களுடைய கொள்கையிலே இன்றைக்கும் நாங்கள் அனுஷ்டித்து வருகிறோம். இதில் எங்களுக்கு வித்தியாசமே கிடையாது. அப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார். அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அதற்குச் சரியான விளக்கம் தர வேண்டும்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவரும், மற்றும் மார்க்சிஸ்டு கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஜனதா தளம், இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் ஆகிய கட்சிகளின் தலைவர்களும், சில உறுப்பினர்களும் இங்கு எழுப்பிய பிரச்சினை மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். சில நண்பர்களுடைய யூனூஸ் அறுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஒரு நாளோடு முடியாமல் ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சியாக நேற்றையதினம் கூட நாச்சியார்கோவிலில் நடைபெறுகின்ற அளவிற்கு வளர்ந்திருப்பதை எண்ணும்போதும் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வருவதில் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள அனைவருக்கும் கடமையும், பொறுப்பும் உண்டு என்பதை நான் மிக நன்றாக உணர்கின்றேன். ஆனால் அதற்கு ஒரு நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய பணிவன்பான வேண்டுகோள்.

11-00 மணி

நம்முடைய நண்பர் திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் பேசும் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் இப்படி நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார். ஒரு காலத்திலே தந்தை பெரியார் அவர்கள் பிள்ளையார் சிலைகளை ஊருக்கு ஊர் உடைத்தார். அப்போது இராஜாஜியினுடைய காங்கிரஸ் ஆட்சி, தமிழகத்திலே நடைபெற்றது என்பதை ஒரு வேளை

1990 சனவரி 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் அப்போது சின்னப் பிள்ளையாக இருந்து இருப்பார், மறந்திருக்கக் கூடும். அல்லது தெரியாமல் இருந்திருக்கக் கூடும்.

இராஜாஜியினுடைய ஆட்சியிலே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சியிலே பிள்ளையார் சிலைகள், ஒரு நாச்சியார் கோவிலில் அல்ல, தஞ்சாவூரிலே அல்ல, தமிழகத்தில் எல்லா ஊர்களிலும் உடைக்கப்பட்டன. அதைப்பற்றி இராஜாஜி அப்போது என்ன கருதினார் என்பதை தெரிந்து கொள்ள அந்தப் பழைய கோப்புகளை எல்லாம் நான் எடுத்துப் பார்த்தேன். 'நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்று அதிகாரிகள் எழுதியதற்கு இராஜாஜி ஒரே வரியிலே அந்தக் கோப்பிலே 'Ignore it' என்று எழுதியிருந்தார்.

அதைப் போல இராஜாஜியை நான் முன் உதாரணமாகக் காட்டி 'ignore it' என்று சொல்வேன் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் இது அலட்சியப் படுத்தக் கூடிய ஒன்றல்ல. அதற்கு எது காரணமாக அமைந்தது என்பதை நம்முடைய ஜனதா தள கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் பேசும் பொழுது தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள், திருச்சியிலே நடைபெற்ற இரண்டு மாநாடுகளைப் பற்றி. முதலிலே ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. பிராமணர்களுடைய மாநாடு. அந்த மாநாட்டிற்கு வருமாறு திரு. தீட்சிதர் அவர்கள், பிராமண சங்கத் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு என் வீட்டிற்கு வந்து என்னைக் கூட அழைத்தார். நான் அவரிடத்திலே சொன்னேன், நான் வருவதற்கு இல்லை என்று. ஏனென்று கேட்டார்கள். ஒரு முறை கும்பகோணத்திலே மூப்பனார் போன்றவர்கள் எல்லாம் முன் நின்று நான் சார்ந்துள்ள வகுப்பின் சார்பாக ஒரு மாநாடு கூட்டினார்கள். அதற்கு என்னை அழைத்தார்கள். ஜாதி சார்புடைய மாநாடுகளுக்கு நான் வரமாட்டேன் என்று அப்போதே கூறியிருக்கிறேன், எனவே இந்த மாநாட்டிற்கு நான் வர இயலாது என்று கண்டிப்பாக திரு. தீட்சிதரிடத்திலே தெரிவித்து விட்டேன். அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அ.தி.மு.க.விலிருந்து திரு. வீரப்பன் போன்றவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். கிருபானந்த வாரியாருக்குப் பாராட்டு விழா இருக்கிறது. அந்தச் சாக்கிலாவது நீங்கள் கலந்து கொள்ளலாமே என்று சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு சாக்கு வைத்து பிராமணர்களுடைய மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு அவசியம் ஏதும் எனக்கு இல்லை, எனவே நான் வருவதற்கு இல்லை என்று சொன்னேன். ஏனென்றால் நேரிடையாக பேசும்போது, அவர்கள் வந்து கேட்கும்போது நான் சொன்ன விளக்கங்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 சனவரி 23]

இவை. இதைத்தான் நம்முடைய திரு. வீரையன் அவர்கள் பேசும்போதும், திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேசும் போதும் குறிப்பிட்டார்கள். ஜாதியின் பெயரால் நடைபெறுகிற மாநாடுகளுக்கு அரசியல் தலைவர்கள் போகலாமா என்பதை ஒரு சர்வ கட்சி கூட்டம் நடத்தி, அதிலே கலந்து பேசி, முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசு அப்படி ஒரு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று அனைவரும் விரும்பினால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது.

ஆனால், பிராமணர்களுடைய மாநாட்டில், நாம் பல ஆண்டுக் காலமாக போராடிப் பெற்ற ஒரு உரிமையை, இட ஒதுக்கீடு உரிமையைக் கை விட வேண்டுமென்ற கருத்து, தீர்மானம் வடிவம் பெற்றது. அந்தக் கருத்தை ஏற்று, அ.தி.மு.க.வின் பொதுச் செயலாளர்களில் ஒருவரான திரு. வீரப்பன் அவர்கள் கூட அங்கே பேசியது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. பத்திரிகைகளில் எல்லாம் கூட வெளி வந்தது. என்னைக் கேட்ட போதுகூட அவர் அப்படிப் பேசியிருக்க மாட்டார். என்ன பேசினார் என்பது தெரியாது, பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. நான் அவசரப்பட்டு அதற்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்பவில்லை என்று சொன்னேன். ஆனால், எந்த மறுப்பும் அதற்குப் பிறகு வராததனால் ஒரு வேளை பேசி இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், அ.தி.மு.க. சார்பில் அதிலுள்ள மற்ற தலைவர்கள் நண்பர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்து தங்களுக்கு ஏற்புடையது அல்ல என்று வெளியிட்ட அறிக்கை எனக்கு ஆறுதலைத் தந்தது. எனவே, தமிழ்நாட்டிலே தந்தை பெரியார் அவர்கள் காலம் தொட்டு, இன்னும் சொல்லப் போனால் முத்தையா முதலியார் காலத்திலேயிருந்து, நீதிக் கட்சி காலத்திலேயிருந்து போராடிப் பெற்ற உரிமை, அடக்கப் பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தலை எடுக்கவே முடியாது என்று தள்ளப்பட்ட மக்கள், எங்கோ சுகதியிலே சேற்றிலே வீசி எறியப்பட்ட மக்கள், அவர்கள் மீண்டும் கை தூக்கி விடப்பட்டு, காலான்றி கரைக்கு வந்து, கல்வியில், வேலை வாய்ப்பில் இடங்களைப் பெற வேண்டும் என்கிற முயற்சிக்கு அன்றைக்குப் போடப்பட்ட தடைகளையெல்லாம் தகர்த்துத் தெறிந்து, தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, பெருந் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் எல்லாம் பாடுபட்டு, மிகக் கடினமான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு, நான் அன்றைக்குச் சொன்னதைப்போல இந்தியாவிலே முதன் முதலாக அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டதே பண்டித நேரு அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே சொல்லி Socially, educationally என்ற அடிப்படையிலேதான் அந்த இட ஒதுக்கீடு தேவை என்று சொல்லப்பட்டு, அத்தகைய போராட்டத்திற்குப் பிறகு கிடைக்கப் பெற்றது. இடையிலே அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கூட, அதிலே ஒரு சிறு திருத்தம்

1990 சனவரி 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செய்தபோது, அதைக் கூட நாம் யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மீண்டும் நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதைத் திரும்பப்பெற்று, இட ஒதுக்கீட்டு முறையைச் செம்மைப்படுத்தினார் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும்.

(11-05)

அப்படிப்பட்ட இட ஒதுக்கீட்டு முறையினால் வீழ்ந்துவிட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், அடக்கப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் விழிப்புணர்வு பெற்று கல்வித் துறையிலும், வேலைவாய்ப்புத் துறையிலும் அடியெடுத்து வைத்து நடைவண்டிப் பருவத்தில் இருக்கின்ற நேரத்தில் அந்த இட ஒதுக்கீடே கூடாது என்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அது அவர்களுடைய உரிமை. இட ஒதுக்கீடு தேவை என்று சொல்வது ஒரு சாரார் உரிமை. தேவையில்லை என்று சொல்வது அவர்களுடைய உரிமை. இதை யொட்டி நடைபெற்ற திராவிடர் கழக மாநாட்டில் இட ஒதுக்கீடு தேவை என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இரண்டு ஊர்வலங்கள் நடைபெற்றன. இலக்கியச் செல்வர் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமாரிஅனந்தன் அவர்கள் ஊர்வலத்திலே அப்படிப்பட்ட முழக்கங்களே எழுப்பப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், விடுதலை ஆசிரியரும் திராவிடர் கழகத்தின் பொதுச்செயலாளருமான திரு. வீரமணி அவர்கள் விடுதலைப் பத்திரிகையிலே ஒரு நீண்ட கட்டுரையில் “என்னுடைய துணைவியாரைப் பற்றி பிராமணர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்திலே மிக ஆபாசமாக முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டன” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படி எழுப்பப்பட்டதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. அதற்காக இதுபோன்ற வன்முறைச் சம்பவங்கள் பூணூல் அறுப்பது போன்ற மனம் புண்படக்கூடிய சம்பவங்களையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

இதைப்பற்றி ஒரு அறிக்கை கூட நான் வெளியிடவில்லை என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. நான் உள்ளபடியே வருத்தப் படுகிறேன். இதைப்பற்றிய என்னுடைய கருத்தை நிரூபர்கள் கூட்டத்திலே, இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற அடுத்த இரண்டு நாளைக்கெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். வன்முறைக் கோஷங்களானாலும், வன்முறைச் செயல்களானாலும் இரண்டும் ஏற்கத்தக்கவை அல்ல. சில நேரங்களில் வன்முறை முழக்கங்களால் வன்முறைச் செயல்கள் தூண்டிவிடப்படுகின்றன. எனவே, இரண்டும் ஒன்று போலத்தான். இரண்டையும் இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, சில மேடைகளில் சிறுபான்மை மக்களைப் பற்றி, குறிப்பாக இஸ்லாமியப் பெருமக்களைப் பற்றி பேசப்படுகின்ற சொற்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 23]

எவையெவை என்று போலீசாருடைய ஒற்றர்கள் மூலமாகத் தரப் படுகின்ற குறிப்புகளின் மூலமாக நானும் படித்துப் பார்க்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல. பொதுவாகவே பொதுக் கூட்டங்களிலே கட்சிகளின் சார்பிலே நடைபெறுகின்ற கூட்டங்களிலேகூட மிக பொசமான வார்த்தைகள் எடுத்தாளப்படுகின்றன. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த போது அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் அடங்கிய பேச்சுக் குறிப்புகள் அவருக்கு வருமேயானால் அவற்றை சம்பந்தப்பட்ட கட்சியினுடைய தலைவர்களுக்கு அவர்கள் அதைப் பார்க்கட்டும் என்று அனுப்பிவைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால், அதனால் எந்தப் பயனும் ஏற்படாத காரணத்தினால் அந்த முறையைக்கூட இந்த அரசு தொடராமல் கைவிட்டுவிட்டது. தேவையானால் அவற்றைக்கூட நான் அனுப்பிவைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று மீண்டும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் முதலில் 27-12-1989 29-12-1989, 3-1-1990 ஆகிய இந்த 3 நாட்களில் முறையே தஞ்சாவூரில், நீடாமங்கலத்தில், மன்னார்குடியில் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதை அரசு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. தஞ்சாவூரில் உடனடியாக 4 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே மன்னார்குடி, நீடாமங்கலம் ஆகிய இடங்களிலும் 6 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டு இருக்கிறது. இன்று காலையிலே எனக்கு வந்த காவல் துறையினுடைய குறிப்பில் எழுதப்பட்டிருப்பது. Balaji and a few other members of the D.K. allegedly cut the sacred threads of Lakshminarayanan and four other Brahmins at Natchiyarkoil, Thanjavur-West on 21-1-1990. Police have registered two cases and arrested Balaji and two others. என்பதாகும். அங்கு நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அல்லது இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலும், தந்தை பெரியாருடைய கொள்கைகள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய குறிக்கோள்கள் இவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும், இவற்றை மக்களுடைய உள்ளத்திலே பதிய வைக்க வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் உடையவன் என்றாலும்கூட, யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தி இந்தக் கொள்கைகளைப் பதிய வைக்க வேண்டும் என்ற நிலையை நான் ஏற்றுக்கொண்டவன் அல்ல. பண்படுத்தித் தான் சில கொள்கைகளைப் பதிய வைக்க வேண்டுமே தவிர,

1990 சனவரி 23]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்திலேதான் பயிர் செழிப்பாக வளருமே தவிர, புண்படுத்திய உள்ளத்திலே எந்தக் கொள்கையும் நிலைத்து நிற்காது. வன்முறைக்காக, பலாத்காரத்திற்காக அதைத் தற்காலிகமாக ஏற்றுக்கொண்டாலும் அது தழைத்து வளராது என்பதைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள்.

(11-10)

இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போதுகூட, இது திட்டமிட்டு ஒரு கட்சி இப்படிப்பட்ட போராட்ட முறையை வகுத்துக் கொடுத்து நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி அல்ல. அந்தக் கட்சியினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருக்கிற திரு. வீரமணி அவர்களேகூட இதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார் என்று நான் நம்புகின்றேன். அவரும்கூட இது குறித்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால் இங்கே தமிழகத்திலே நிலவுகின்ற அமைதியைக் கெடுக்க யார் தினையளவு முயற்சியிலே ஈடுபட்டாலும் அது பெரும் தீங்காக தமிழகத்திற்கு வந்து சேரும் என்பதை நான் எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை ஆங்காங்கு காவல் துறையினர் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று காவல் துறைக்கு ஆணையிடப்பட்டிருக்கின்றது, இது குறித்து அணைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் எப்படி இன்று தமிழகத்திலே தலைகாட்டிக் கொண்டிருக்கிற ஜாதியப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது என்பது குறித்து விரைவிலே உரிய நேரத்தில் அனைவருக்கும் வசதிப்படுகின்ற ஒரு நாளில் நாம் கூடிப் பேசலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதுபோன்ற வன்முறைச் சம்பவங்களுையோ, அல்லது வன்முறை கோஷங்களையோ இந்த அரசு அனுமதிக்காது, அதிலே உறுதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகின்றேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் இதிலே விவாதத்தை விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நன்றாக விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விளக்கத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஒரே ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லும்போது, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய இணைப் பொதுச் செயலாளர் திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்களைக் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். நான் அவரிடத்திலேயே பேசினேன். அவர்கள் நம்முடைய கருத்துக்கு விரோதமாக இல்லை. மாநாட்டிலே, கலந்துகொண்டு பேசியதெல்லாம், எம். ஜி. ஆருடைய காலத்திலே என்ன நடைபெற்றது என்பதை விளக்கினாரே தவிர, இந்தக் கருத்துக்கு அவர் விரோதமாக இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.